

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szabu v trestnej veci obvineného **J. K.** vedenej pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 16. januára 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený J. K., zastúpený obhajcom JUDr. M. F., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2007, sp. zn. 3 To 35/2007, a takto

r o z h o d o l

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. K.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci z 15. júna 2006, sp. zn. 4 T 199/2005, bol obvinený J. K. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 8. januára 2004 okolo 12.00 hod. v obci T. vo svojom rodinnom dome č. X., kopol do tela krížovej oblasti P. B., nar. X. z V. K. tak, že spadol na zem, kde ho ležiaceho ďalej dokopal po rôznych častiach tela tak, že následkom pádu a kopnutí

utrpel pomliaždenie hrudnej steny vľavo, pomliaždenie hrudnej chrbtice, pomliaždenie stehna vpravo a vľavo, ktoré zranenie si podľa vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva – chirurgie vyžiadalo jeho práceneschopnosť v trvaní do 14 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na peňažný trest vo výmere 20 000 Sk (dvadsaťtisíc).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie J. K. prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania rozhodol uznesením z 28. februára 2007, sp. zn. 3 To 35/2007 tak, že podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obžalovaného J. K. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 28. februára 2007, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici bol obvinenému doručený dňa 25. apríla 2007, jeho obhajcovi bol doručený taktiež dňa 25. apríla 2007.

Okresný súd v Lučenci dňa 12. októbra 2007 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného J. K., ktoré podal prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu JUDr. M. F. zákonná podmienka § 373 ods.1 Tr. por.), ktoré smeruje proti obom vyššie citovaným rozhodnutiam. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 26. júla 2007.

V písomných dôvodoch svojho dovolania dovolateľ poukazoval na skutočnosť, že dovolanie podáva vo svoj prospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, d/, i/ Tr. por. nakoľko postupom súdu druhého stupňa bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu obžalovaného, keď konanie prebiehalo bez účasti obhajcu, pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutkového stavu.

Podľa jeho názoru odvolací súd tým, že vo veci konal dňa 28. februára 2007 a jeho odvolanie zamietol, porušil ustanovenie § 252 Tr. por. s osobitným dôrazom na ods. 4 citovaného ustanovenia (toto ustanovenie je bez odsekov), podľa ktorého ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu len, ak s tým obžalovaný súhlasí. Takýto súhlas daný nebol.

Oba sudy podľa neho konali napriek dôkaznej situácii porušujúc základné zásady trestného konania vymedzené v § 2 ods. 9, ods. 10 a ods. 12 Tr. por., pričom si osvojili výlučne tvrdenie údajného poškodeného P. B.. Sudy taktiež nenáležite vyhodnotili dôkaz prezentovaný znalcom z odboru zdravotníctva, ktorý na hlavnom pojednávaní vyvrátil, alebo vysoko spochybnil jednotlivé zdravotné poškodenia P. B.. V ďalšej časti poukazoval na nesprávne vyhodnotenie dôkazov.

Na základe uvedených skutočností žiadal, aby dovolací súd preskúmal rozhodnutia oboch súdov, tieto rozhodnutia ako nezákonné zrušil a vrátil vec na nové prejednanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v zmysle § 376 Tr. por. doručil na vyjadrenie rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

K dovolaniu sa vyjadril iba okresný prokurátor podaním zo 7. septembra 2007, ktoré však bolo doručené najvyššiemu súdu až 10. januára 2008. Podľa prokurátora sa k bodu 1/ dovolania nemôže vyjadriť, nakoľko sa verejného zasadnutia o odvolaní nezúčastnil. V ostatných častiach nesúhlasil s námietkami dovolateľa. Oba sudy pri hodnotení vykonaného dokazovania postupovali v súlade so zákonom, a preto navrhol dovolanie odmietnuť.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, takéto odvolanie treba odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený J. K. ako bolo vyššie uvedené, opiera svoje dovolanie v prvom rade o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že zásadným spôsobom boli porušené

jeho práva na obhajobu. Vytýka súdu druhého stupňa, že verejné zasadnutie o jeho odvolaní vykonal bez prítomnosti obhajcu, ktorý svoju neúčasť písomne súdu ospravedlnil a zároveň žiadal o odročenie verejného zasadnutia na iný vhodný termín. K dovolaniu pripojil kópiu žiadosti z 26. februára 2007.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí konanom 28. februára 2007 o 08.50 hod. (č. I. 140) vyplýva, že na verejné zasadnutie sa neustanovili obžalovaný J. K. ani jeho zvolený obhajca JUDr. M. F.. Obžalovaný J. K. vyrozumienie o termíne verejného zasadnutia podľa pripojenej doručky prevzal dňa 14. februára 2007 a obhajca dňa 8. februára 2007. Vyššie spomínaná žiadosť obhajcu obžalovaného z 26. februára 2007 o odročenie verejného zasadnutia bola adresovaná predsedovi senátu a podľa prezentačnej pečiatky došla na súd dňa 28. februára 2007 o 09.40 hod. (č. I. 145), pričom predsedovi senátu bola predložená toho istého dňa o 10.20 hod. už po prejednaní veci. K žiadosti obhajca priložil kópiu potvrdenia o jeho dočasnej práceneschopnosti. Z predloženého potvrdenia vyplýva, že bolo vystavené dňa 23. februára 2007, pričom práceneschopnosť nastala tým istým dňom 23. februára 2007 (t. j. piatok). Žiadosť však bola podľa pripojenej obálky podaná na pošte až v pondelok 26. februára 2007. Postup, ktorý zvolil obhajca, mal zákonite za následok, že jeho písomné ospravedlnenie a žiadosť o odročenie verejného zasadnutia došli na súd druhého stupňa až po skončení verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného. V danom prípade nešlo o prípad nutnej obhajoby, preto zo strany súdu druhého stupňa nedošlo k porušeniu práva na obhajobu. Práceneschopnosť obhajcu nastala v piatok, teda jeho povinnosťou bolo včas oznámiť prekážku, pre ktorú sa nemôže zúčastniť verejného zasadnutia. V súčasnej dobe je možnosť použiť aj elektronické prostriedky (fax, mobilný telefón, telefón).

Podľa názoru najvyššieho súdu v danom prípade nebol naplnený ani ďalší uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., že na vykonanie verejného zasadnutia o jeho odvolaní neboli splnené zákonné podmienky.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas vyrozumiený. Mal teda možnosť osobne sa zúčastniť verejného zasadnutia, ktorú možnosť však nevyužil ani svoju neúčast' neospravedlnil, resp. nepožiadal o odročenie verejného zasadnutia. Tu treba pripomenúť, že obžalovaný aj na súde prvého stupňa požiadaval, aby sa hlavné pojednávanie v jeho veci vykonalo v jeho neprítomnosti. Za tohto stavu boli splnené všetky zákonné podmienky k tomu, aby sa verejné zasadnutie o jeho odvolaní vykonalo v jeho neprítomnosti. Neobstojí ani námietka obhajcu, že z prehlásenia obžalovaného vyplýva, jeho požiadavka na účasť zvoleného obhajcu na konaní. Prehlásenie obžalovaného (č. I. 123) takúto požiadavku obžalovaného neobsahuje.

Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený J. K. vidí zjavne v skutkových zisteniach prvostupňového i odvolacieho súdu, ktoré výslovne označuje za nesprávne aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov argumentujúc tým, že ku skutku nedošlo tak, že by fyzicky napadol poškodeného P. B..

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dôvodom dovolania nemôže byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie, pretože takýto dôvod tam uvedený nie je. Správnosť a úplnosť zisteného skutku podľa tohto ustanovenia nie je dovolací súd oprávnený skúmať a meniť. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Nie je určené na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je práve v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, eventuálne korigovať iba odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou k preskúmaniu všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. V praxi to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa ktorého obvinený J. K. spáchal skutok tak, ako je vymedzený v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu v Lučenci z 14. júna 2006, sp. zn. 4 T 199/2005, nakoľko odvolací súd v uznesení napadnutom dovolaním obvineného skutkové zistenia žiadnym spôsobom neupravoval. Popísanému skutkovému stavu, ktorý je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa potom zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného ako trestný čin

ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je evidentné, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného J. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 16. januára 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia:

